

CIORAN

OPERA LUI CIORAN

SCRIERI ÎN LIMBA ROMÂNĂ

Pe culmile disperării

ediția întâi – 1934 / prima ediție postbelică, Humanitas – 1990

Cartea amăgirilor – 1936 / 1991

Schimbarea la față a României

1936 / ediție revăzută de autor – 1990

Lacrimi și sfinți – 1937 / 1991

Amurgul gândurilor – 1940 / 1991

Îndreptar pătimăș (1–70) [Paris, 1940], Humanitas – 1991

Îndreptar pătimăș II (70–140) [Paris, 1941–1944], Humanitas – 2011

Despre Franța [Paris, 1941], Humanitas – 2011

Razne [Paris, 1945–1946], Humanitas – 2011

SCRIERI ÎN LIMBA FRANCEZĂ

Précis de décomposition   *Tratat de descompunere*

Gallimard – 1949   Humanitas – 1992

Syllogismes de l'amertume – 1952   *Silogismele amărăciunii* – 1992

La Tentation d'exister – 1956   *Ispita de a exista* – 1992

Histoire et utopie – 1960   *Istorie și utopie* – 1992

La Chute dans le temps – 1964   *Căderea în timp* – 1994

Le Mauvais démiurge – 1969   *Demiurgul cel rău* – 1995

De l'inconvénient   *Despre neajunsul*

d'être né – 1973   *de a te fi născut* – 1995

Écartèlement – 1979   *Sfârtecare* – 1995

Exercices d'admiration – 1986   *Exerciții de admirație* – 1993

Aveux et anathèmes – 1987   *Mărturisiri și anateme* – 1994

Mon Pays / Țara mea

Humanitas – 1996

Cahiers – 1997   *Caiete* (3 vol.) – 1999–2000

PUBLICISTICĂ, CORESPONDENȚĂ, CONVORBIRI

Singurătate și destin, Humanitas – 1992

Convorbiri, Humanitas – 1993

Scrisori către cei de-acasă, Humanitas – 1995

CIORAN
CARNETUL
UNUI
AFURISIT

Stabilirea textului, prefață, note și variante
de Constantin Zaharia

 HUMANITAS
BUCUREȘTI

Prostul își bizuie existența numai pe *este*. El n-a descoperit posibilul, fereastră spre Nimic...

Prostia este înrădăcinare supremă, nativă – e indistinția de fire – și își extrage faima¹ din lipsa de primejdii. Căci prostul e ființa cea mai puțin bântuită, iar bântuirea e semnul sorții separate de trândăvia și anonimatul fericirii.

*

Cei geloși suferă de prea multă imaginație. Ei se complac în ceea ce nu văd. Gelozia nu-i decât chin al simțurilor prin invizibil. Nimic n-o tulbură mai tare ca siguranța. Un gelos – *absolut* sigur că e neînșelat – nu poate iubi, el neavând ce face fără tortura probabilului. Într-o epocă de suplicii și-n care ispita femeii n-ar fi definiția respirației lui, el ar fi martir. Căci gelozia-i dor² de durere cu orice preț.

*

Prezența celui mai mic gând în sexualitate este un semn de nesinceritate. Femeile știu ele prea bine de ce au oroare de filozofi...

*

Cea³ mai mare parte dintre semenii cu gura desfrânată⁴ își acoperă în acest fel rușinea de a spune: inimă. Ei [se] bălăcesc în pornografie dintr-un exces de pudoare. Între cinici am întâlnit mai multe lacrimi decât în cei cu visul pe buze.

*

În viață n-am avut timp decât pentru decepții. Mi se părea că altcum îmi ofer un răgaz ce jighește sudoarea muritorilor. Când ești înspăimântat de a face ceva – de a face orice – amărăciunea devine justificarea absenței tale.

*

Ce să mai aștepte oamenii de la acel ce din zori până-n amurg se istovește a schimba în definiții absurditățile de sub soare?!

*

N-am iubit cu dor stăruitor și darnic decât neantul și femeile.

*

Am luat moartea-n serios. I-am luat-o înainte.

*

Neputința⁵ de-a urla ne face ucigași virtuali.

*

Din tot ce se petrece între oameni nimic nu merită a fi ridicat la rangul de concept. Pretutindenii numai simțuri⁶..., dar care se răscumpără prin nebunia lor. Intensitatea e singura scuză a vremelniciei.

*

Când trec pe străzi mă întreb adesea dacă nu-i efort de cultură în a nu scuipa pe muritori din scârbă sau din milă și dacă sinceritatea are vreun dușman mai mare ca buna-cuviință...

*

Acele melodii banale ce transformă ultimul element al sângelui în simbol al plânsului și urbi⁷ de pecingine în Veneții, intoxicându-ne de irealitate suflul...

*

În afară de dragoste și suferință, universul pare trist prilej născocit de închipuirea vreunei cârtițe⁸.

*

Nu există cuvânt sub soare la înălțimea sufletului. Și când⁹ n-ai cheia nebuniei sonore, cu doruri de plânsuri te mângâi de neputința-n slovă.

*

Sublimul pierde totul prin *expresie*. El n-are stil. Ultimele peisaje ale naturii sau ale inimii, trecute-n vorba omului, par ruini de gust sau neghiobii cumplite. Perfecțiunea este izgonirea freamătului¹⁰.

*

Farmecul copleșitor al muzicii derivă din plutirea ei dincolo de josnicia oricărui control. Ea nici este, nici nu este. E singura artă ce n-are de-mpărțit cu ființa, ci¹¹ cu în-ființarea noastră în ireal.

*

Sunt¹² ceasuri în care învăpăierile căinței te mistuie de a nu-ți fi găsit un loc să mori, de a-ți fi trândăvit sfârșitul. Sunt ceasurile dragostei.

*

Între toate formulele mântuirii și mine, se interpune un suflet deopotrivă îmbibat de neant și existență.

*

CUPRINS

<i>Prefață</i>	5
<i>Notă asupra ediției</i>	2I
CARNETUL UNUI AFURISIT	29
<i>Note și variante</i>	2II